

Midbar

Pustynia, jako miejsce rozmowy z Bogiem.

autor: Krzysztof Koc, www.midbar.pl

Dz. Ap. 20:20-21 Nie uchylałem się od zwiastowania wam wszystkiego, co pożyteczne, od nauczania was publicznie i po domach, Wzywając zarówno Żydów, jak i Greków do upamiętania (**μετανοιαν** - pokuta) się przed Bogiem i do wiary (**πιστιν** - prawda) w Pana naszego, Jezusa.

Ef 2:8 Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę (**πιστεως** - wiary), i to nie z was: Boży to dar;

Zbawieni jesteśmy z łaski, ale czy bezwarunkowo?

Zbawiani przez wierność.

Słowo *wiara* w j. hebrajskim (**אמונה** *fon. emuna*), jak i greckim (**πιστεως** - *fon. pisteos*) oznacza zarówno "wiarę", jak i "wierność".

Rz 5:1-2 Usprawiedliwieni tedy z wiary (**πιστεως** - wiary, wierności), pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, dzięki któremu też mamy dostęp przez wiarę (**πιστει** - wiarę, wierność) do tej łaski, w której stoimy, i chlubimy się nadzieją chwały Bożej.

Dz. Ap. 20:27 Nie uchylałem się od zwiastowania wam **całej rady Bożej.**

Po śmierci Apostołów, którzy byli bezpośrednimi uczniami Jezusa nauczanie na tyle odbiegło od fundamentu apostoelskiego, że biblijne Judeo-Chrześcijaństwo stało się jednym z wielu odłamów wyznawców Boga Abrahama, Izaaka i Jakuba. Później, w 4tym wieku, prace Konstantyna Wielkiego, jego matki, Heleny, oraz tzw. "Ojców Kościoła" spowodowało jeszcze dalsze oddalanie się od pierwotnego nauczania.

Ojcem Kościoła jest Bóg.

Mt 23:9 Nikogo też na ziemi nie nazywajcie ojcem swoim; albowiem jeden jest Ojciec wasz, Ten w niebie.

Dlaczego w miejscu domu Piotra w Kafarnaum nad Jeziojem Galiejskim, w którym nauczał Pan Jezus zbudowano Synagogę, zamiast Katedry?

Izrael, Kafarnaum, dom Szymona Piotra przebudowany na Synagogę, fot. Krzysztof Koc 2019.

Pan Jezus był Żydem. Wszyscy uczniowie Jezusa byli Żydami. Pierwszy Kościół, czyli pierwsze zgromadzenia chrześcijańskie, to zgromadzenia żydowskie. W taki sposób Pan Jezus zapoczątkował Judeo-Chrześcijaństwo, a następnie Ewangelia miała dotrzeć do wszystkich ludzi na świecie.

Dz Ap 15:19-21 Dlatego sądzę, że nie należy czynić trudności tym spośród pogan, którzy nawracają się do Boga, ale polecić im, żeby się wstrzymywali od rzeczy splugawionych przez bałwany, od nierządu, od tego, co zadławione, i od krwi. Mojżesz bowiem od dawien dawna ma po miastach takich, którzy go opowiadają, gdyż czyta się go w synagogach w każdy sabat.

Jak czytamy w powyższym fragmencie, ci spośród pogan (Narodów), którzy nawracali się do Boga יהוה (JHWH), Boga Abrahama, Izaaka i Jakuba przyłączyli się do Żydów, którzy podążali za nauką Jezusa.

Wszystko zaczyna się od błędu nauczania **(nie)całej rady Bożej** (Dz. Ap. 20:27), kiedy Słowo Boże zostaje potraktowane wybiórczo.

Dlaczego jest tyle podziałów między Chrześcijanami? Owe podziały nie są w Kościele, gdyż jedno jest Słowo, Jeden Chrystus i jeden Kościół. Według wykładni przypowieści, której dokonał Pan Jezus w w Ew. Mt 13:36-39 Kościół nie jest rolą. Rolą jest świat.

Mt 13:38 Rola zaś, to świat, a dobre nasienie, to synowie Królestwa, kąkol zaś, to synowie Złego.

Jak zatem odróżnić kąkol od pszenicy?

1 Kor 11:19 Zresztą, muszą nawet być rozdwojenia między wami, aby wyszło na jaw, którzy wśród was są prawdziwymi chrześcijanami.

W XXI wieku jesteśmy w ostatnim z okresów czasu łaski. To czas Laodyceii (z j. greckiego to słowo oznacza *głos ludu*, czyli *demokracja*, którego opis znajdujemy w Objawieniu Jana 3:14-22). Niestety, zgodnie z proroctwem zawartym w tym fragmencie, w dzisiejszych czasach w wielu zgromadzeniach nie uczy się *całej rady Bożej*. W wielu przypadkach Słowo Boże traktowane jest wybiórczo i tendencyjnie. W ten właśnie sposób na przestrzeni wieków następowało powolne odchodzenie od pełni Prawdy prowadzącej do Zbawienia.

O co chodzi w całej radzie Bożej?

Przeczytajmy, co próbował zrobić szatan z Jezusem na pustyni?

Mt 4:1-3 Wtedy Jezus został zaprowadzony przez Ducha na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A po czterdziestu dniach i czterdziestu nocach postu poczuł głód. Wówczas przystąpił do niego kusiciel i powiedział: Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedzaby te kamienie stały się chlebem.

Czy Pan Jezus zaprzeczył tym słowom? Nie, ale uzupełnił innym fragmentem z Pisma:

Mt 4:4 A On odpowiadając rzekł: Napisano: Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem pochodzącym z ust Boga.

Pan Jezus powołał się na fragment z 5 Księgi Mojżeszowej:

5 Moj 8:3 Upokarzał cię i morzył cię głodem, ale też **karmił** (וַיִּאֲכַלְהָ - "*wajahalha*", podstawą słowa jest "ahal") cię manną, której nie znałeś ani ty, ani nie znali twoi

ojcowie, aby dać ci poznać, iż człowiek nie samym chlebem żyje, lecz że człowiek żyć będzie **wszystkim, co wychodzi** (מוצא - motza brzmi jak Matza - prawdopodobieństwo gry słownej) **z ust Pana**.

וְיַעֲנֶה וְיִרְעֶבֶב וְיֵאָכֵל אֶת־הֶמֶן אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶתָ וְלֹא־יִדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעַךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לִבְדוּ
יְהִי הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִי־יְהִי הָאָדָם:

(fon. "motza" - wyjście, miejsce z którego się wychodzi) - מוצא

Przyp 30:5 Każde słowo Pana jest prawdziwe. On jest tarczą dla tych, którzy mu ufają.

Kiedy szatan otrzymał taką odpowiedź od Jezusa, powołał się na wers z Psalmu 91:11:

Mt 4:5-6 Wtedy wziął go diabeł do miasta świętego i postawił go na szczycie świątyni. I rzekł mu: Jeżeli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, **napisano bowiem**: Aniołom swoim przykaże o tobie, abyś nie zranił o kamień nogi swojej.

Jezus ponownie odpowiedział innym fragmentem z Pisma:

Mt 4:7 Jezus mu rzekł: **Napisane jest również**: Nie będziesz kusił Pana, Boga swego.

Te słowa pochodzą z 5 Księgi Mojżeszowej 6:16.

5Moj 6:16 Nie będziesz kusił Pana, Boga swego, jak kusiliście go w Massa.

Trzeci atak szatana został podobnie odparty:

Mt 4:9-10 I rzekł mu: To wszystko dam ci, jeśli upadniesz i złożysz mi pokłon. Wtedy rzekł mu Jezus: Idź precz, szatanie! Albowiem napisano: Panu Bogu swemu pokłon oddawać i tylko jemu służyć będziesz.

Pan Jezus powołał się na:

5 Moj 6:13 Będziesz przejęty czcią dla Pana, twojego Boga, i jemu będziesz służył, i na imię jego przysięgał.

Pustynia, manna i robak.

Na przestrzeni całego Pisma mamy hipostatyczną unię Chrystusa, jako człowieka i Boga - Słowo, Logos, Dvar, Mamre. Jezus, to Słowo Boga.

J 1:14 A **Słowo** (λογος - "loghos") **ciałem** (σαρξ - "sarks") się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.

Manna - מן (מַן - fon. "ma-na", dosłownie oznacza: co, proszę?)

2 Moj 16:14 A gdy warstwa rosy się podniosła, oto **na powierzchni pustyni** było coś drobnego, ziarnistego, drobnego niby szron na ziemi.

וַתַּעַל שִׁכְבַּת הַטָּל וְהָיָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מְחֻסָּפִס דֶּק בְּכַפֵּר עַל־הָאָרֶץ:

מִדְבָּר (fon. midbar) - oznacza "pustynia", ale podstawą słowa jest דבר, które w j. hebrajskim oznacza "słowo". Gramatyczna zasada stawiania litery "מ" przed konkretnym słowem zmienia znaczenie tego słowa w "miejsce wykonywania czynności", o którym owe słowo mówi.

Np.: גדל - wielki, ale מגדל - wieża; קדש - święty, ale מקדש - miejsce składania świętych ofiar; שכב - położyć się, ale משכב - kanapa; דבר - słowo, ale מדבר - miejsce rozmowy, pustynia.

2 Moj 16:15 Gdy to ujrzeli synowie izraelscy, mówili jeden do drugiego: Co to jest? - bo nie wiedzieli, co to było. A Mojżesz rzekł do nich: To jest chleb, który Pan dał wam do jedzenia.

וַיֵּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה:

2 Moj 16:20 Ale niektórzy nie usłuchali Mojżesza i pozostawili z tego nieco do rana, lecz to pokryło się **robactwem** i zaciuchnęło. I Mojżesz rozgniewał się na nich.

וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיִּוְתְרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וַיִּרְם תוֹלַעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה:

W Psalmie 22:6 (7) Pan Jezus o sobie powiedział, że jest "robakiem":

Ps 22:6 (7) Ale ja jestem **robakiem** (תוֹלַעַת), nie człowiekiem, Hańbą ludzi i wzgardą pospółstwa.

וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ חֲרַפְתָּ אָדָם וּבְזִי עָם:

W tej metaforze widzimy, jak Pan Jezus z powodu nauki, którą głosił został odrzucony i ostatecznie wydany na zniszczenie.

2 Moj 16:31 Dom Izraela nazwał ten pokarm **manną**, a była ona jak ziarno kolendra, biała, a miała smak placka z miodem.

וַיִּקְרְאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ **מָן** וְהוּא כְּזֶרַע גֹּד לֶבֶן וְטַעְמוֹ כְּצִפְיַחַת בְּדָבָשׁ:

J 6: 32-35 Wtedy rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale Ojciec mój daje wam prawdziwy chleb z nieba.

J 6:48 Ja jestem chlebem żywota.

***

Pismo, to Jezus w wydrukowanym Słowie; Jezus, to Pismo wcielone.

Jezus to Słowo Boże, Manna, Logos (*grec.*), Dvar (*hebr.*), Mamre (*aram.*).

***

Jeśli my nie "*wchłonimy*", "*przetrawimy*" (ahal - **אָחַל**) całej manny, czyli Słowa Bożego, zostanie ona zniszczona przez robactwo (Tolat - **תּוֹלַעַת**).

Człowiek ma żyć całym Słowem, które wyjdzie z ust Bożych, to znaczy, że nie wolno nam wyciągać wersetów z kontekstu w taki sposób, jak szatan próbował to zrobić z Jezusem po 40 dniach na pustyni.

Inne miejsca w Biblii, które ukazują Słowo Boże, jako pokarm do jedzenia:

Ezech 3:1 I rzekł do mnie: Synu człowieczy! **Zjedz** (**אָחַל** - *fon.* "ehol", podstawą słowa jest "ahal") to, co masz przed sobą; zjedz ten zwój i idź, a mów do domu izraelskiego.

וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּיָדָם אֶת אֲשֶׁר־תִּמְצָא **אָחַל** אָחַל אֶת־הַמְּגִלָּה הַזֹּאת וְלֹךְ דָּבַר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל:

Ez 2:7-9 Lecz mów do nich moje słowa - czy będą słuchać, czy nie - gdyż są przekorni. Ty zaś, synu człowieczy, słuchaj, co Ja mówię do ciebie! Nie bądź przekorny jak dom przekory! Otwórz swoje usta i **zjedz** (**אָחַל** - *fon.* "waehol", podstawą słowa jest "ahal"), co ci podaję! A gdy spojrzałem, oto ręka była wyciągnięta do mnie, a w niej

zwój księgi.

וְדַבַּרְתָּ אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים אִם־יִשְׁמְעוּ וְאִם־יִחְדָּלוּ כִּי מֵרִי הֵמָּה: פ

וְאַתָּה בְּרִאשֵׁית שְׁמֵעַ אֶת אֲשֶׁר־אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ אֶל־תִּהְיֶימְרֵי כְּבֵית הַמֶּרִי פֶּצֵה פִּיךָ וְאָכַל אֶת אֲשֶׁר־אֲנִי
נָתַן אֵלֶיךָ:

וְאַרְאֶה וְהִנֵּה־יָד שְׁלֹחָה אֵלַי וְהִנֵּה־בֹ מְגַלְת־סֵפֶר:

Obj 10:9 Poszedłem tedy do anioła i powiedziałem mu, by mi dał książeczkę. A on rzecze do mnie: Weź i **zjedz** (**καταφαγε**, fon. "katafaje") ją; gorzkością napętni żołądek twój, lecz w ustach twoich będzie słodka jak miód.

Jer 15:16 Ilekcroć pojawiały się twoje słowa, **pochłaniałem** (**וְאָכַלְתִּים** - podstawą słowa jest znów "ahal") je; twoje słowo było mi rozkoszą i radością mojego serca, gdyż twoim imieniem jestem nazwany, Panie, Boże Zastępów.

נִמְצְאוּ דְבָרַיךָ וְאָכַלְתִּים וַיְהִי [דְּבָרֶיךָ כ] [דְּבָרֶיךָ ק] לִי לְשִׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחַת לִבִּי כִּי־נִקְרָא שְׁמִי עָלַי יְהוָה אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת: ס

J 14:26 Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, nauczy was **wszystkiego** i przypomni wam **wszystko**, co wam powiedziałem.

Tu warto przypomnieć: Dz. Ap. 20:27 - "...całej rady Bożej."

J 6:12 A kiedy się nasycili, rzekł do uczniów swoich: Pozbierajcie pozostałe okruchy, **aby nic nie przepadło!** (2 Moj 16:14 - cała Manna, niczego nie traćcie)

J 6:26-27 Odpowiedział im Jezus i rzekł: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, szukacie mnie nie dlatego, że widzieliście cuda, ale dlatego, że jedliście chleb i nasyciliście się.

Zabiegajcie nie o **pokarm**, który ginie, ale o pokarm, który trwa, o **pokarm żywota wiecznego**, który wam da Syn Człowieczy: na nim bowiem położył Bóg Ojciec pieczęć swoją.

J 4:32 Ale On rzekł do nich: Ja mam **pokarm** (**φαγειν** - fon. "fajin") do jedzenia, o którym wy nie wiecie.

Mt 15:17 Czy nie rozumiecie, że wszystko, co wchodzi do ust, idzie do żołądka i na zewnątrz się wydala?

J 6: 32-35 Wtedy rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale Ojciec mój daje wam prawdziwy chleb z nieba.

6:33-35 Albowiem chleb Boży to ten, który z nieba zstępuje i daje światu żywot.

Wtedy rzekli do niego: Panie! Dawaj nam zawsze tego chleba! Odpowiedział im Jezus: Ja jestem chlebem życia; kto do mnie przychodzi, nigdy łaknąć nie będzie, a kto wierzy we mnie, nigdy pragnąć nie będzie.

J 6:41 Wtedy Żydzi szemrali przeciwko niemu, iż powiedział: Ja jestem chlebem, który zstąpił z nieba. (*Manna*)

J 6:47-48 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto **wierzy** (*πιστευων*, fon. "pistewon") we mnie, ma życie wieczne. Ja jestem chlebem życia.

Skąd bierze się wiara?

Rzym 10:17 - **Wiara** tedy jest ze **słuchania**, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe.

Co to zatem znaczy **אכל** (fon. "ahal") - zjadać, trawić, wchłaniać, pochłaniać?

Jako przykład dobrze nam posłużą słowa zawarte w księdze Jeremiasza 17:27 - ogień trawi, pochłania doszczętnie:

Jerm 17:27b ..., to Ja rozniecę w jego bramach ogień i **pochłonie** (**אֶכְלֶה**) - podstawą słowa jest "ahal") pałace Jeruzalemu, i nie zgaśnie.

וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשַׁעֲרֵיהָ וְאֶכְלָה אֶרְמֹנוֹת יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכְבְּהָ: פ

J 6:50 Tu natomiast jest chleb, który zstępuje z nieba, aby nie umarł ten, kto go **spożywa** (**φαγη** - "fajin")

J 4:49-50 Rzecze do niego dworzanie: Panie, wstąp, zanim umrze dziecię moje. Rzecze mu Jezus: Idź, syn twój żyje. I **uwierzył** (*επιστευσεν* - "epistevsen") ten człowiek **słowu** (**λογω** - "loghu"), które mu rzekł Jezus, i odszedł.

Pokarm z nieba.

Zobaczmy co więcej Jezus mówił o pokarmie w kontekście Słowa, które słyszał od Ojca:

J 4:32 Ale On rzekł do nich: Ja mam **pokarm do jedzenia** (**βρωσιω εχω φαγειν** - "wrosin eho fajin"), o którym wy nie wiecie.

Jaki pokarm miał Jezus z nieba? Jeśli mamy otrzymać pokarm z nieba do jedzenia, tak jak Jezus miał pokarm z nieba, to czy Jezus mając pokarm od Ojca *zjadał* Ojca?

J 4:34 Jezus rzekł do nich: Moim pokarmem (βρωμα) jest **pełnić wolę tego (να ποιω το θελημα του - "ina pio to felima tu")**, który mnie posłał, i **dokonać (τελειωσω- "teljioso")** jego dzieła.

Mt 12:46-50 A gdy On jeszcze mówił do tłumów, oto matka i bracia jego stanęli na dworze, chcąc z nim mówić. I rzekł mu ktoś: Oto matka twoja i bracia twoi stoją na dworze i chcą z tobą mówić. A On, odpowiadając, rzekł temu, co mu to powiedział: Któż jest moją matką? I kto to bracia moi? I wyciągnąwszy rękę ku uczniom swoim, rzekł: Oto matka moja i bracia moi! Albowiem ktokolwiek **czyni wolę (ποιηση το θελημα του - "pisi to felima tu")** Ojca mojego, który jest w niebie, ten jest moim bratem i siostrą, i matką.

Słyszeć, by móc czynić wolę Ojca.

Z powodu grzechu jesteśmy potępieni i martwi duchowo. Pan Jezus oddał życie, abyśmy nie musieli jednak umierać. Jeśli przyjmujemy ofertę Jezusa i uznajemy Go, jako tego, który umarł za nasze grzechy, a następnie okazujemy Mu **wierność** wg. Ef 2:8 - "Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę (πιστεως - *wiarę, wierność*), i to nie z was: Boży to dar;", Bóg udziela nam swego Ducha, dzięki któremu możemy słyszeć Jego głos.

Sztandarowym przykładem utraty głosu Boga za nieposłuszeństwo jest przypadek Saula. Namaszczenie Saula znajdujemy w 1 Księdze Samuela:

1 Sam 10:1-7 Potem wziął Samuel dzbanek z olejkim i wylał na jego głowę, pocałował go i rzekł: Namaścił cię Pan na księcia nad swoim dziedzictwem. Gdy dziś odejdziesz ode mnie, spotkasz dwóch mężów u grobu Racheli na granicy Beniamina, w Selsach, którzy ci powiedzą: Znalazły się oślce, których poszedłeś szukać. A oto ojciec twój zaniechał już sprawy z oślicami, a jest zatroskany o was i mówi: Co mam czynić w sprawie mego syna? A gdy ruszysz stamtąd dalej i dojdiesz do dębu Tabor, spotkają się tam z tobą trzech mężowie, podążający do Boga w Betel. Jeden nieść będzie troje koźląt, drugi nieść będzie trzy bochenki chleba, a trzeci nieść będzie łagiew wina. Oni pozdrowią cię życzeniem pokoju i dadzą ci dwa chleby. Przyjmij je z ich ręki. Następnie dojdiesz do Gibei Bożej, gdzie jest załoga filistyńska. A gdy tam wejdiesz do miasta, natkniesz się na gromadę proroków, schodzących ze wzgórza; a przed nimi będą grający na harfie, bębnie, piszczalce i lutni. Oni zaś będą w

zachwyceniu. I zstąpi na ciebie Duch Pana (רוּחַ יְהוָה, fon. "Ruah JHWH"), i wespół z nimi ogarnie cię zachwycenie, i przemienisz się w innego człowieka. A gdy te znaki wystąpią u ciebie, uczyń, cokolwiek ci się nadarzy, gdyż Bóg jest z tobą.

Niestety permanentne niewykonywanie woli Bożej, o których czytamy w kolejnych rozdziałach doprowadziło Saula do utraty namaszczenia.

1 Sam 15:10-11 I doszło do Samuela słowo Pana tej treści: Żałuję, że Saula posadziłem na królestwie, gdyż odwrócił się ode mnie i słowa mego nie wykonał. Samuela ogarnął gniew i wołał do Pana przez całą noc.

1 Sam 15:22-23 Samuel odpowiedział: Czy takie ma Pan upodobanie w całopaleniach i w rzeźnych ofiarach, co w posłuszeństwie dla głosu Pana? Oto: Posłuszeństwo lepsze jest niż ofiara, a uważne słuchanie lepsze niż tłuszcz barani. Gdyż nieposłuszeństwo jest takim samym grzechem, jak czary, a krnąbrność, jak bałwochwalstwo i oddawanie czci obrazom. Ponieważ wzgardziłeś rozkazem Pana, więc i On wzgardził tobą i nie będziesz królem.

1 Sam 14:37 I zapytał Saul Boga: Jeżeli puszcę się w pogoń za Filistyńczykami, czy wydasz ich w ręce Izraela? Lecz Pan nie dał mu w tym dniu odpowiedzi.

1 Sam 28:6 I pytał się Saul Pana, ale Pan nie dał mu odpowiedzi ani przez sny, ani przez święte losy, ani przez proroków.

Posłuszeństwo w Duchu Świętym.

J 14:21 Kto ma przykazania moje i przestrzega ich, ten mnie miłuje; a kto mnie miłuje, tego też będzie miłował Ojciec i Ja miłować go będę, i objawię mu samego siebie.

J 14:23 Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Jeśli kto mnie miłuje, słowa mego przestrzegać będzie, i Ojciec mój umiłuje go, i do niego przyjdziemy, i u niego zamieszkamy.

J 10:2-4 Kto zaś wchodzi przez drzwi, jest pasterzem owiec. Temu odźwierny otwiera i owce słuchają jego głosu, i po imieniu woła owce swoje, i wyprowadza je. Gdy wszystkie swoje wypuści, idzie przed nimi, owce zaś idą za nim, gdyż znają jego głos.

J 10:16 Mam i inne owce, które nie są z tej owczarni; również i te muszę przyprowadzić, i głosu mego słuchać będą, i będzie jedna owczarnia i jeden pasterz.

W powyższym wersecie widzimy połączenie wiernych Żydów i wiernych z Narodów, ale wszystkie *wierne* owce znają Jego głos.

J 10:27 Owce mego głosu mego słuchają i Ja znam je, a one idą za mną.

W 5tej Księdze Mojżeszowej znajdujemy zapowiedź tych dzieł:

5 Moj 18-19 Wzbudzę im proroka spośród ich braci, takiego jak ty. Włożę moje słowa w jego usta i będzie mówił do nich wszystko, co mu rozkażę. Jeśli więc kto nie usłucha moich słów, które on mówić będzie w moim imieniu, to Ja będę tego dochodził na nim.

Mowa była o Jezusie:

J 12:49 Bo ja nie z siebie samego mówiłem, ale Ojciec, który mnie posłał, On mi rozkazał, co mam powiedzieć i co mam **mówić** (**λαλησω** - "*laliso*").

J 6:51 Ja jestem **chlebem** (**αρτος** - "*artos*") żywym, który z nieba zstąpił; jeśli kto **spożywać** (**φαγη** - "*fajin*") będzie ten chleb, żyć będzie na wieki; a chleb, który Ja dam, to **ciało** (**σαρξ** - "*sarks*") moje, które Ja oddam za żywot świata.

Pan Jezus oddał życie (ciała - **σαρξ**) i udzielił swego Ducha, czyli Słowo (**λογος** - Słowo).

J 1:14a A **Słowo** (**λογος** - "*loghos*") **ciałem** (**σαρξ** - "*sarks*") się stało i zamieszkało wśród nas...

J 6:54-58 Kto spożywa **ciało** (**σαρκα** - fon. "*sarka*") moje i pije **kwę** (**αιμα** - fon. "*aima*") moją, ten ma żywot wieczny, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Albowiem ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a kwę moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa ciało moje i pije kwę moją, we mnie mieszka, a Ja w nim. Jak mię posłał Ojciec, który żyje, a Ja przez Ojca żyję, tak i ten, kto mnie spożywa, żyć będzie przeze mnie. Taki jest chleb, który z nieba zstąpił, nie taki, jaki jedli ojcowie i poumierali; kto spożywa ten chleb, żyć będzie na wieki.

Czy Jezus słyszał głos Ojca, bo "zjadał" Jego ciało? Oczywiście, że nie. To jedynie metafora, ale co Jezus mógł mieć na myśli?

Potrzebujemy pamiętać, że Jezus mówił w obecności Żydów. Jedzenie ciała (również ludzkiego) i spożywanie krwi (szczególnie w przypadku składania ofiar przebłągalnych), nie było koszerne i tym samym nigdy nie było dozwolone przez

Boga. Czy Jezus mówił cokolwiek wbrew Słowu Ojca? Na pewno nie, dlatego potrzebujemy precyzyjnie przeanalizować pytanie, co Jezus miał na myśli mówiąc takie słowa?

Czy w innych miejscach w Biblii możemy znaleźć podobne metafory? Zobaczmy:

Job 15:16 To tym bardziej ohydny i zepsuty jest człowiek, który **pije** (שָׁתָה) - fon. "szote") nieprawość jak wodę.

אָף כִּי־נִתְעַב וְנֶאֱלַח אִישׁ־שָׁתָה כַּמַּיִם עוֹלָה:

Jerm 17:27b ..., to Ja rozniecę w jego bramach ogień i **pochłonienie** (וְאָכְלָה) pałace Jeruzalemu, i nie zgaśnie.

...וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשַׁעֲרֵיהָ וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכָּבֵה: פ

Przysł 26:6 Podcina sobie nogi, **połyka** (שָׁתָה - "szote") - (w innych przekładach czytamy "pije")- przykrość, kto wysyła poselstwo przez głupca.

מִקְצָה רַגְלִים חָמַס שָׁתָה שִׁלַח דְּבָרִים בְּיַד־כְּסִיל:

Ps 69:10 Bo gorliwość o dom twój **pożera mnie** (אָכַלְתָּנִי) - fon. "ahal-ni" podstawą słowa jest "ahal"), A zniewagi urągających tobie spadły na mnie.

כִּי־קִנְאָת בֵּיתְךָ אָכַלְתָּנִי וְחַרְפוֹת חוֹרְפוֹיךָ נָפְלוּ עָלַי:

Między Paschą, a Jom Kipur.

Jesteśmy na pustyni - Midbar. To jest miejsce nauki rozmawy z Bogiem, podczas drogi między Paschą, a dopełnieniem Jom Kipur, czyli święta Pojednania, o którym czytamy w 3 Moj, rozdz. 16. Tam znajduje się opis składania dwóch kozłów na ofiarę. Jeden składany był dla Pana, drugi dla Azazela.

3 Moj 16:8 Następnie Aaron rzuci losy o te dwa kozły: jeden los dla Pana (לִיהוָה), a drugi los dla Azazela (לְעֶזְאֵזֵל), fon. "leazazel").

וַיִּתֵּן אֶהָרֶן עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גּוֹרְלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד לִיהוָה וְגּוֹרֵל אֶחָד לְעֶזְאֵזֵל:

Słowo **עֶזְאֵזֵל**, (fon. "azazel") składa się z dwóch słów:

עֵז (fon. "az") - oznacza "koziół";

אֵזֵל (fon. "azel") - oznacza "poza", "do odesłania".

Pierwszym kozłem z 3 Moj rozdz. 16., złożonym dla Pana był Pan Jezus umierając w Jerozolimie, jako baranek paschalny i pierwszy z dwóch kozłów ofiary pojednawczej z Bogiem (Jom Kipur). Dlatego w 2 Mojżeszowej czytamy:

2 Moj 12:5 Ma to być baranek bez skazy, samiec jednoroczny. Może to być baranek lub koziołek (הַעֲזִים, fon. "haizim", l.m. od עז, fon. "az").

שָׁה תָמִים זָכָר בֶּן־שָׁנָה יְהִי לָכֶם מִן־הַבָּשִׂים וּמִן־הָעִזִּים תִּקַּח:

Drugi z tych kozłów był wyprowadzany na pustynię i miał tam zginąć. Dopiero śmierć drugiego kozła dopełniała ofiarę przebłagalną (Jom Kipur), która miała na celu pojednanie z Bogiem. Pierwszy kozioł już umarł, Pan Jezus, ale drugi wciąż biega na pustyni - Azazel. W ten sposób widzimy, jak Pan Jezus wypełnił święta wiosenne podczas swego pierwszego przyjścia, ale święta jesienne zostaną dopełnione dopiero przy Jego powtórny przyjsciu. Efektem Paschy, o której czytamy w 2 Moj rozdz. 12, było wyprowadzenie Izraelitów na pustynię (מדבר fon. "midbar"), ale czy weszli oni od razu do Ziemi obiecanej? Nie. Będąc natomiast w drodze na pustyni mieli nauczyć się posłuszeństwa, czyli *wierności* (hebr. אמונה fon. "emuna". grec. πιστεως - fon. "pisteos") wobec Boga, a Bóg prowadził ich w słupie obłoku i słupie ognia.

2 Moj 13:21 A Pan szedł przed nimi w dzień w słupie obłoku, by ich prowadzić w drodze, a w nocy w słupie ognia, aby im świecić, żeby mogli iść dniem i nocą.

Analogicznie, jako Chrześcijanie jesteśmy w takiej samej podróży. Pascha została złożona przez Pana Jezusa i po chrzcie wodnym, tak samo, jak Pan Jezus, jako "Nowonarodzeni" zostajemy wyprowadzeni przez Ducha Świętego na pustynię, co jest synonimem oddzielenia od świata (wyjście z Egiptu), jednak wciąż chodzimy w ciele i permanentnie jesteśmy narażeni na ataki drugiego kozła - Azazela. W naszej podróży potrzebujemy nauczyć się tej samej *wierności* wobec Boga, której Izraelitom zabrakło na pustyni, czyli w "miejscu rozmawiania" - Midbar.

Wnioski końcowe.

2 List Tymoteusza 3:16 Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości.

Biblia jest napisana przez Żydów, o Żydach i choć do wszystkich ludzi na świecie, to w pierwszej kolejności do Żydów.

Rz 1:16 Albowiem nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą

Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka.

Całe Pismo należy traktować holistycznie i żadnego wersetu nie wolno nam wyciągać z kontekstu, ani ko-tekstu, czyli innych miejsc w Biblii, które mówią o tym samym. Słowa zawarte w wersetach Ew. Jana 6:53-58 należy czytać w świetle całego Pisma (Starego i Nowego Przymierza), nie wyciągać ich z kontekstu rozdziału 6., ze szczególnym uwzględnieniem konkluzji zawartej w J 6:63.

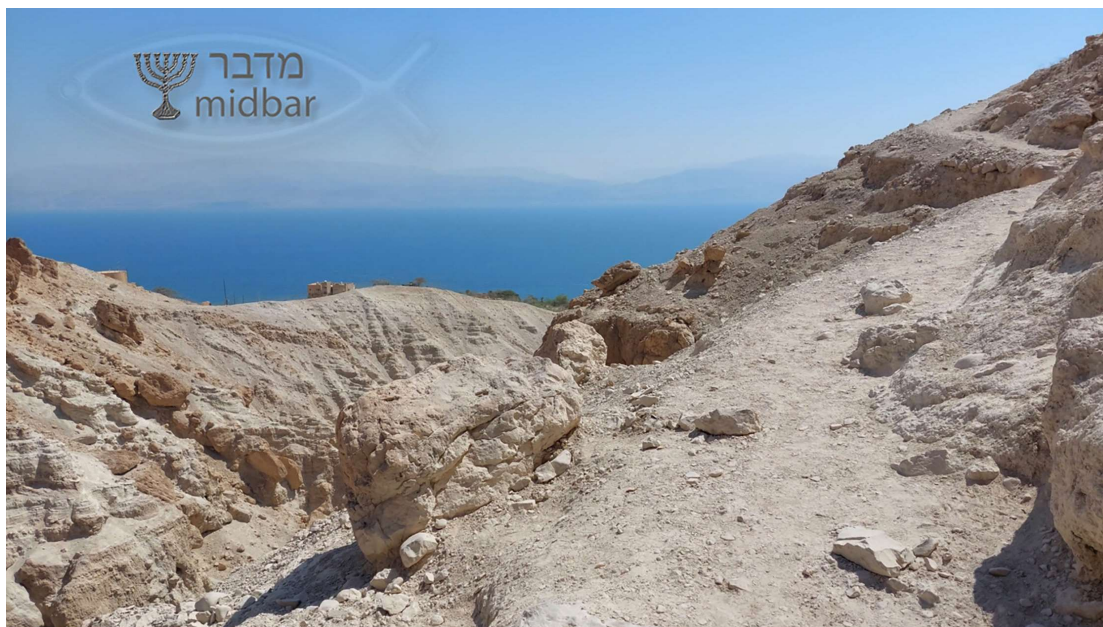
J 6:63 Duch (**πνευμα** - "*pnewma*") ożywia. Ciało (**σαρξ** - "*sarks*") nic nie pomaga. Słowa, które powiedziałem do was, są **duchem** (**πνευμα** - "*pnewma*") i żywotem.

J 15:26 Gdy przyjdzie **Pocieszyciel** (**παρακλητος** - *fon.* "paraklitos" - suplikant), którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca wychodzi, złoży świadcstwo o mnie;

J 14:26 Lecz **Pocieszyciel** (**παρακλητος** *fon.* "paraklitos" - suplikant), Duch Święty, którego Ojciec pošle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

Czy *Duch* pošlany przez Pana Jezusa miałby być zatem naszym *Pomocnikiem*? O tym może opowiemy następnym razem...

***

Izrael, Ein Gedi, Pustynia Judzka i Morze Martwe, fot. Krzysztof Koc 2022.

Niech Bóg prowadzi, na pustyni, w Pokoju.